

Sprawa C-121/24**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym****Data wpływu:**

14 lutego 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Administratiwen syd – Wielkie Tyrnowo (Bułgaria)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

7 lutego 2024 r.

Strona skarżąca:

„Vaniz” EOOD

Strona przeciwna:Direktor na direkcija „Obzawane i danyczno-osiguritelna praktika”
– Wielkie Tyrnowo

POSTANOWIENIE

[...]

Administratiwen syd – Wielkie Tyrnowo, [...]

[...]

[...] po rozpatrzeniu [...] sprawy administracyjnej nr 139 toczącej się przed Administratiwen syd – Wielkie Tyrnowo (sądem administracyjnym w Wielkim Tyrnowie) od 2023 r., aby wydać orzeczenie w sprawie, uwzględnił, co następuje:

Poszczególne sporne kwestie dotyczące wykładni przepisów prawa krajowego mających zastosowanie w niniejszej sprawie wymagają oceny ich zgodności z przepisami i zasadami prawa Unii.

Trybunał jest zdania, że w celu rozstrzygnięcia zawisłego przed nim sporu należy dokonać wykładni przepisów prawa Unii, w związku z czym uznaje za niezbędne – na wniosek strony i z własnej inicjatywy – zwrócić się do Trybunału

Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 267 akapit trzeci TFUE.

I. Strony w sprawie

1. Strona skarżąca – „Vaniz” EOOD [...]
2. Strona przeciwna – Direktor na direkcija „Obzawane i danyczno-osiguritelna praktika” (dyrektor dykcija „Odwołania oraz praktyka podatkowa i w zakresie zabezpieczenia społecznego) w mieście Wielkie Tyrnowo. [...]

II. Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję określającą wysokość zobowiązania podatkowego nr R-04000422000256-091-001/18.12.2022 r. Teritorialna direkcija na Nacionalna agencija za prichodite (terytorialnej dykcija krajowej agencji ds. przychodów skarbowych) w mieście Wielkie Tyrnowo, na mocy której na spółkę Vaniz EOOD, na podstawie art. 177 Zakon za danak wyrchu dobawenata stojnost (ustawy o podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „ZDDS”), nałożono zobowiązania podatkowe na podstawie ZDDS za okresy podatkowe w miesiącach 7.2017 r., 8.2017 r. i 9.2017 r., w łącznej kwocie 217 277,82 BGN wraz z należnymi odsetkami w łącznej kwocie 114 365,21 BGN.

III. Okoliczności faktyczne istotne dla wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Vaniz EOOD jest spółką handlową zarejestrowaną w rejestrze handlowym w dniu 2.12.2014 r. i zarejestrowaną na podstawie ZDDS w dniu 8.1.2015 r. Przedmiotem działalności tej spółki jest transport drogowy i przewóz towarów. Vaniz EOOD, jako przedsiębiorca zarejestrowany na podstawie ZDDS, jest odbiorcą w ramach dostaw podlegających opodatkowaniu, których przedmiotem jest zakup samochodów ciężarowych i środków transportu, a także świadczenie usług wynajmu pojazdów na podstawie łącznie 35 faktur wystawionych przez spółkę „Stars International” EOOD w miesięcznych okresach podatkowych 7.2017 r., 8.2017 r. i 9.2017 r. W odniesieniu do tych faktur spółka Vaniz EOOD wykonała prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT za wskazane okresy – poprzez wpisanie tych faktur do ewidencji ZDDS i złożenie deklaracji dotyczących wskazanych okresów podatkowych. Po przeprowadzeniu kontroli organy ds. przychodów stwierdziły, że w odniesieniu do wskazanych okresów podatkowych dostawca, „Stars International” EOOD, zadeklarował podatek VAT do zapłaty w związku z dokonanymi dostawami oraz naliczeniem podatku w fakturach wystawionych spółce Vaniz EOOD. Zobowiązania podatkowe zadeklarowane przez dostawcę „Stars International” EOOD nie zostały zapłacone.

W orzeczeniu nr 348/19.07.2019 r. wydanym w sprawie gospodarczej nr 287/2018 r. przez Okryžen syd (sąd okręgowy) w mieście Wielkie Tyrnowo wszczęto postępowanie upadłościowe, na podstawie art. 625 Tyrgowskija zakon (ustawy – prawo handlowe), dotyczące spółki „Stars International” EOOD, zaś w orzeczeniu nr P94 z dnia 4.8.2020 r. wydanym we wspomnianej sprawie gospodarczej Okryžen syd (sąd okręgowy) zakończył postępowanie upadłościowe dotyczące spółki „Stars International” EOOD i zarządził wykreślenie tej spółki z rejestru handlowego.

W decyzji nakazującej przeprowadzenie kontroli nr R-04000422000256-020-001/17.01.2022 r. nakazano przeprowadzenie kontroli podatkowej w spółce Vaniz EOOD, mającej na celu ustalenie odpowiedzialności tej spółki w trybie art. 177 ZDDS z tytułu należnego od spółki „Stars International” EOOD i niezapłaconego podatku VAT w odniesieniu do wystawionych przez spółkę „Stars International” EOOD spółce „Vaniz” EOOD 35 faktur, dotyczących miesięcznych okresów podatkowych 7.2017 r., 8.2017 r. i 9.2017 r. Po przeprowadzeniu kontroli Teritorialna direkcija na Nacionalna agencija za prichodite w mieście Wielkie Tyrnowo wydała decyzję określającą wysokość zobowiązania podatkowego nr 04000422000256-091-001/18.12.2022 r., w której na podstawie art. 177 ZDDS na spółkę Vaniz EOOD nałożono odpowiedzialność za zobowiązania spółki „Stars International” EOOD za miesięczne okresy podatkowe 7.2017 r., 8.2017 r. i 9.2017 r., w wysokości 217 277,82 BGN, a także odsetki od nich w wysokości 114 365,21 BGN. Zastosowanie wspomnianych przepisów jest uzasadnione istnieniem sytuacji określonej w art. 177 ust. 2 ZDDS, zgodnie z którą, aby powstała sytuacja określona w art. 177 ust. 1 ZDDS, konieczne jest, by odbiorca dostawy podlegającej opodatkowaniu wiedział lub powinien był wiedzieć, że podatek związany z wystawionymi mu fakturami nie zostanie zapłacony.

Spółka ta zaskarżyła decyzję określającą wysokość zobowiązania podatkowego, na podstawie art. 152 Danycno-osiguriteln procesualen kodeks (kodeksu postępowania w sprawach podatkowych i z zakresu zabezpieczenia społecznego, zwanego dalej „DOPK”), w trybie administracyjnym przed Direktor na Direkcija „Obzwałwane i danycno-osiguritelna praktika” w mieście Wielkie Tyrnowo, który decyzją nr 19/17.02.2023 r. utrzymał w mocy w całości zaskarżoną decyzję określającą wysokość zobowiązania podatkowego. Utrzymana w mocy decyzja określająca wysokość zobowiązania podatkowego została zaskarżona przez spółkę „Vaniz” EOOD w trybie art. 155 Danycno-osiguriteln procesualen kodeks przed Administratiwen syd – Wielkie Tyrnowo, w którym wszczęto postępowanie w niniejszej sprawie administracyjnej nr 139/23 r.

IV. Mające zastosowanie przepisy

A. Prawo krajowe

Danycno-osiguriteln procesualen kodeks (DOPK)

Artykuł 21. [...]

(2) Odpowiedzialność osób trzecich powstaje również w przypadkach, gdy w odniesieniu do dłużnika istnieją okoliczności, o których mowa w art. 168 pkt 5, 6 i 7.

(3) Odpowiedzialność osób trzecich wygasa z chwilą wygaśnięcia zobowiązania, w odniesieniu do którego została ona ustanowiona prawomocnym orzeczeniem [...]

Artykuł 112. (1) Postępowanie kontrolne wszczyna się poprzez wydanie decyzji nakazującej przeprowadzenie kontroli.

Artykuł 168. Należność publiczna jest spłacana:

[...]

6. po podziale dochodów wynikających ze zbycia aktywów osoby prawnej, której upadłość ogłoszono, chyba że inne osoby są odpowiedzialne za tę należność publiczną;

7. w przypadku wykreślenia osoby prawnej po zakończeniu postępowania likwidacyjnego, chyba że inne osoby są odpowiedzialne za tę należność publiczną;

[...]

Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost (ustawa o podatku od wartości dodanej)

Artykuł 177. (1) (Zmien. – DW, nr 94 z 2012 r., w mocy od dnia 1.1.2013 r.) Zarejestrowany podmiot – będący odbiorcą w ramach dostawy podlegającej opodatkowaniu, odpowiada za podatek należny i niezapłacony przez inny podmiot w zakresie, w jakim skorzystał on z prawa do odliczenia, bezpośrednio lub pośrednio związanego z należnym i niezapłaconym podatkiem.

(2) Odpowiedzialność, o której mowa w ust. 1, powstaje, gdy zarejestrowany podmiot wiedział lub powinien był wiedzieć, że podatek nie zostanie zapłacony, i zostało to wykazane przez organ kontrolny w trybie określonym w art. 117–120 Danyčno-osiguritelen procesualen kodeks.

(3) Dla celów stosowania ust. 2 przyjmuje się, że podmiot powinien był o tym wiedzieć, gdy spełnione są równocześnie następujące warunki:

1. podatek należny, o którym mowa w ust. 1, nie został faktycznie zapłacony za dany okres podatkowy przez któregokolwiek z dostawców na wcześniejszym etapie, z tytułu dostawy podlegającej opodatkowaniu, której przedmiotem jest ten sam towar lub ta sama usługa – niezależnie od tego, czy ten towar lub ta usługa jest w formie identycznej, zmienionej lub przekształconej, oraz

2. dostawa podlegająca opodatkowaniu jest fikcyjna, ma na celu obejście prawa lub jej cena znacznie różni się od ceny rynkowej.

(4) Odpowiedzialność, o której mowa w ust. 1, nie jest uzależniona od uzyskania konkretnej korzyści wynikającej z niezapłacenia podatku należnego.

(5) Na warunkach, o których mowa w ust. 2 i 3, odpowiedzialność ponosi również dostawca na poprzednim etapie względem podmiotu, od którego należny jest niezapłacony podatek.

(6) W wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, odpowiedzialność powstaje w odniesieniu do podmiotu – będącego bezpośrednim odbiorcą dostawy, od której nie został zapłacony podatek należny – a jeżeli egzekucja należności okaże się bezskuteczna, odpowiedzialność może powstać w odniesieniu do każdego kolejnego odbiorcy zgodnie z kolejnością dostaw.

(7) Ustęp 6 stosuje się odpowiednio również do poprzednich dostawców.

B. Prawo Unii

Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

Preambuła:

(44) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość określenia, że osoba inna niż osoba zobowiązana do zapłaty VAT jest solidarnie odpowiedzialna za zapłatę podatku.

Artykuł 193

Zmien. w M19

Popr. w C11

Każdy podatnik dokonujący podlegającej opodatkowaniu dostawy towarów lub świadczenia usług obowiązany jest do zapłaty VAT, z wyjątkiem sytuacji, gdy do zapłaty VAT zobowiązana jest inna osoba w przypadkach, o których mowa w art. 194–199b i art. 202.

Artykuł 205

W sytuacjach, o których mowa w art. 193-200 oraz art. 202, 203 i 204, państwa członkowskie mogą postanowić, że osoba inna niż osoba zobowiązana do zapłaty VAT będzie solidarnie odpowiedzialna za zapłatę VAT.

Artykuł 207

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że osoby, które zgodnie z art. 194-197 oraz art. 199 i 204, uznaje się za osoby zobowiązane do zapłaty VAT zamiast podatnika niemającego siedziby na terytorium danego państwa, wypełniają obowiązki dotyczące płatności przewidziane w niniejszej sekcji.

Państwa członkowskie podejmują również niezbędne środki w celu zapewnienia, że osoby, które zgodnie z art. 205, uznaje się za solidarnie odpowiedzialne za zapłatę VAT, wypełniają powyższe obowiązki dotyczące płatności.

V. Argumenty i wnioski prawne stron

Skarżąca, spółka Vaniz EOOD, zaskarżyła decyzję określającą wysokość zobowiązania podatkowego, kwestionując przed sądem przesłanki zastosowania art. 177 ZDDS i podnosząc, że w niniejszej sprawie ich istnienie nie zostało należycie wykazane i nie znajduje potwierdzenia w dowodach znajdujących się w aktach sprawy. Poza przedstawionymi twierdzeniami dotyczącymi niespełnienia przesłanek powstania odpowiedzialności spółki z powodu braku subiektywnego elementu, domniemania winy lub wiedzy o udziale w oszustwach podatkowych, przedstawiciel spółki przed sądem podniósł, że spółka Vaniz EOOD nie może ponosić odpowiedzialności na podstawie art. 177 ZDDS za zobowiązania podatkowe spółki „Stars International” EOOD. Ostatni argument podniesiony przez pełnomocnika skarżącej opierał się na okolicznościach, że spółka „Stars International” EOOD została wykreślona z Tyrgowskija registryr (rejestr handlowego) i jako osoba prawna przestała istnieć w porządku prawnym w dniu 4.8.2020 r., zgodnie z wyrokiem sądu wydanym w ramach postępowania upadłościowego. Postępowanie kontrolne mające na celu ustalenie zobowiązań spółki Vaniz EOOD na podstawie art. 177 ust. 2 ZDDS zostało wszczęte poprzez wydanie decyzji nakazującej przeprowadzenie kontroli, w dniu 17.1.2022 r., czyli po tym, gdy dłużnik, spółka „Stars International” EOOD, został wykreślony jako przedsiębiorca i zakończył prowadzenie działalności. Zdaniem skarżącej po zakończeniu działalności przez osobę prawną jej zobowiązania należy uznać za wygasłe i nie można następnie – długi okres po tym – nałożyć odpowiedzialności na osobę trzecią, w niniejszym przypadku spółkę Vaniz EOOD, jako na dłużnika solidarnego na podstawie art. 177 ZDDS.

Zakończenie działalności osoby prawnej będącej głównym dłużnikiem z tytułu zobowiązań określonych w ZDDS stoi następnie na przeszkodzie późniejszemu wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia zobowiązań innej osoby jako dłużnika solidarnego – co skutkuje niezgodnością z prawem zaskarżonej decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

Zdaniem pełnomocnika skarżącej spółki przepisy dyrektywy 2006/112/WE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym pozwalającym na wszczęcie postępowania mającego na celu ustalenie odpowiedzialności dłużnika solidarnego, gdy pierwotnie zobowiązany podmiot przestał już istnieć. Zdaniem skarżącej taki

środek byłby nieproporcjonalny w stosunku do celów wskazanych we wspomnianej dyrektywie – i opiera się on na przepisach krajowych stanowiących odstępstwo od przepisów prawa Unii.

Strona przeciwna – Direktor na direkcija „Obzawlwane i danycno-osiguritelna praktika” w mieście Wielkie Tyrnowo – kwestionuje w całości twierdzenia skarżącej, wskazując, że przesłanki stosowania przepisów zawartych w art. 177 ZDDS zostały w niniejszej sprawie należycie wykazane i poparte dowodami zgromadzonymi w toku postępowania kontrolnego i załączonymi do akt sprawy. Pełnomocnik strony przeciwnej jest zdania, że w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia przepisów dyrektywy 2006/112/WE ani nie istnieją niejasności lub sprzeczności z przepisami prawa krajowego mającymi zastosowanie w niniejszej sprawie. Przepisy art. 205 i art. 297 zdanie drugie dyrektywy 2006/112/WE dopuszczają istnienie przepisów krajowych takich jak art. 177 ZDDS, co zostało również należycie wyjaśnione w orzecznictwie TSUE. Strona przeciwna podnosi, że zgodnie z przepisami art. 168 pkt 5, 6 i 7 DOPK w przypadku śmierci osoby fizycznej lub rozwiązania osoby prawnej należności publicznoprawne nie wygasają, jeżeli inne osoby są odpowiedzialne za należność publicznoprawną, w związku z czym w niniejszej sprawie – niezależnie od ustania rejestracji „Stars International” EOOD i wykreślenia tej spółki z rejestru – nie można uznać, że jej zobowiązania wynikające z ZDDS wygasły, ponieważ w ramach postępowania prowadzonego na podstawie art. 177 ZDDS powstała odpowiedzialność osoby trzeciej będącej dłużnikiem solidarnym, w tym przypadku spółki „Vaniz” EOOD.

VI. Orzecznictwo

W wyroku z dnia 20 maja 2021 r. wydanym w sprawie C-4/20 Trybunał Sprawiedliwości odpowiedział na pytania zawarte w odesłaniu prejudycjalnym skierowanym przez Administratiwen syd (sąd administracyjny) w mieście Płowdiw, dotyczące przedmiotowych granic odpowiedzialności na podstawie art. 177 ZDDS i zgodności tych przepisów z art. 205 dyrektywy 2006/112. W wyroku tym orzeczono, że art. 205 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego osoba ponosząca odpowiedzialność solidarną w rozumieniu tego artykułu ma obowiązek zapłaty nie tylko kwoty podatku od wartości dodanej (VAT) nieuiszczonej przez osobę zobowiązaną do zapłaty tego podatku, ale również należnych od owej osoby zobowiązanej odsetek za zwłokę od tej kwoty, jeżeli zostało ustalone, że owa osoba ponosząca odpowiedzialność solidarną wiedziała lub powinna była wiedzieć, iż wspomniana osoba zobowiązana nie uiści tego podatku, a mimo to sama skorzystała z prawa do odliczenia. W pkt 32 uzasadnienia wyroku Trybunału Sprawiedliwości wskazano, że przy wykonywaniu kompetencji przyznanej im w art. 205 dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie muszą przestrzegać ogólnych zasad prawa stanowiących część porządku prawnego Unii, wśród których znajdują się w szczególności zasada pewności prawa i zasada proporcjonalności. W uzasadnieniu przedstawionym w pkt 42 tego wyroku Trybunał wskazał, że państwa członkowskie mogą rozszerzyć system

odpowiedzialności solidarnej w taki sposób, aby obejmował on wspomniane zobowiązania, wyłącznie gdy takie rozszerzenie jest uzasadnione w świetle celów realizowanych na mocy art. 205 dyrektywy 2006/112/WE i jest zgodne z zasadami pewności prawa i proporcjonalności.

W prawie krajowym dostępne są dwie uchwały interpretacyjne Wyrchowen administratiwen syd (najwyższego sądu administracyjnego), a mianowicie uchwała interpretacyjna nr 6/15.04.2021 r. w sprawie interpretacyjnej nr 6/2019 r. oraz uchwała interpretacyjna nr 4/10.05.2022 r. w sprawie interpretacyjnej nr 2/20 r. ogólnego zgromadzenia sędziów Wyrchowen administratiwen syd, w których rozpatrzono granice odpowiedzialności solidarnej na podstawie art. 177 ZDDS, która obejmuje również odpowiedzialność za odsetki, a także ważność decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego wydanej na podstawie art. 177 ZDDS, przy istnieniu wcześniejszej decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego wydanej wobec tego samego podatnika.

W orzecznictwie wydanym w instancji kasacyjnej przez Wyrchowen administratiwen syd w podobnych sporach nie rozpatrywano jednak wyraźnie kwestii wszczęcia postępowania kontrolnego dotyczącego ustalenia odpowiedzialności dłużnika solidarnego za zobowiązania podatkowe na podstawie art. 177 ZDDS, gdy pierwotnie zobowiązany podmiot przestał wcześniej istnieć.

Nie jest również znane orzeczenie wydane w podobnej sprawie w ramach rozpatrzenia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym skierowanego do Trybunału Sprawiedliwości.

VII. Powody, które skłoniły sąd odsyłający do wystąpienia z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

W celu prawidłowego rozstrzygnięcia sporu dotyczącego zgodności z prawem zaskarżonej decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego należy w pierwszej kolejności odpowiedzieć na pytanie dotyczące stosowania przepisów regulujących wszczęcie postępowania zmierzającego do ustalenia odpowiedzialności spółki Vaniz EOOD, na podstawie art. 177 ZDDS, za zobowiązania podatkowe spółki „Stars International” EOOD. W zakresie, w jakim możliwość zastosowania w niniejszej sprawie przepisów art. 21 ust. 2 w związku z art. 168 DOPK do postępowania kontrolnego, w trybie art. 177 ZDDS, należy do wyłącznych uprawnień sądu krajowego, ponieważ kwestie te rozstrzygnie sąd orzekający prawomocnym orzeczeniem w sprawie, wzajemny związek tych przepisów krajowych z prawem Unii, a dokładniej z dyrektywą 2006/112/WE, należy wyjaśnić w ramach dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości wykładni mającego zastosowanie prawa Unii. W tym rozumieniu powstaje pytanie prejudycjalne, czy przepisy prawa Unii dopuszczają przepisy krajowe, zgodnie z którymi osoby trzecie, będące dłużnikami solidarnymi, nadal ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania dłużnika głównego, gdy ten dłużnik główny

przestał istnieć jako podmiot prawny w porządku prawnym. Przepisy prawa krajowego, a mianowicie art. 21 ust. 2 i art. 168 DOPK, zezwalają co do zasady na ponoszenie przez osoby trzecie solidarnej odpowiedzialności za cudze zobowiązania – nawet w sytuacji gdy dłużnik, na którym ciążyło to zobowiązanie, już nie istnieje. Ze swej strony art. 177 ZDDS nie ustanawia żadnych przedmiotowych granic odpowiedzialności za cudze zobowiązania, ponieważ we wspomnianych powyżej w niniejszym postanowieniu prejudycjalnym uchwałach interpretacyjnych Wyrchowen administratiwen syd i w orzeczeniu Trybunału Sprawiedliwości wskazano, że odpowiedzialność osoby trzeciej będącej dłużnikiem solidarnym obejmuje zarówno zobowiązania podatkowe, jak i zobowiązania z tytułu odsetek. Niewyjaśnione pozostają jednak parametry czasowe tej odpowiedzialności, a mianowicie kiedy dopuszczalne jest wszczęcie i przeprowadzenie tego postępowania. Należy mieć na uwadze, że w niniejszej sprawie nie chodzi o ustalenie zobowiązań podatkowych osoby jako osoby zarejestrowanej na podstawie ZDDS, lecz o odpowiedzialność za cudze zobowiązania. Osoba ta po raz pierwszy rozumie, że musi ponosić taką odpowiedzialność po wszczęciu wobec niej postępowania kontrolnego, gdy jej kontrahent – będący dłużnikiem z tytułu podatku – przestał już istnieć. W świetle tak przedstawionych okoliczności uzasadnione byłoby rozpatrzenie kwestii, czy taka wykładnia mających zastosowanie przepisów byłaby zgodna z zasadami opisanymi w dyrektywie 2006/112/WE, ustanowionymi dla celów normalnego funkcjonowania podatku VAT na terytorium Unii, i czy nie naruszałaby zasad współmierności i proporcjonalności. Istnienie praktyki administracyjnej polegającej na powierzaniu kontroli podatkowych mających na celu określenie odpowiedzialności osoby trzeciej jako dłużnika solidarnego – przy braku w porządku prawnym dłużnika głównego – oczywiście nie jest zjawiskiem odosobnionym, w związku z czym wyjaśnienie tych kwestii będzie miało istotne znaczenie dla praktycznego stosowania przez organy podatkowe przepisów art. 177 ZDDS, w porównaniu z parametrami przewidzianymi w dyrektywie 2006/112/WE.

W świetle powyższych rozważań tutejszy skład orzekający Administratiwen syd w Wielkim Tyrnowie jest zdania, że należy zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczącym dopuszczalności praktyki administracyjnej lub, odpowiednio, przepisów krajowych przewidujących możliwość wszczęcia postępowania mającego na celu ustalenie odpowiedzialności osoby trzeciej – jako dłużnika solidarnego – za zobowiązania podatkowe dłużnika głównego na podstawie ZDDS, gdy ten dłużnik główny przestał już istnieć w porządku prawnym.

W świetle powyższego, a także na podstawie art. 628 GPK w związku z § 2 przepisów uzupełniających do DOPK i na podstawie art. 631 GPK w związku z § 2 przepisów uzupełniających do DOPK, Administratiwen syd w mieście Wielkie Tyrnowo, [...]

POSTANAWIA:

KIERUJE do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 267 akapit pierwszy lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

Czy motyw 44 preambuły i art. 205 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i, odpowiednio, zasady przejrzystości i współmierności odpowiedzialności dopuszczają wszczęcie postępowania w sprawie ustalenia statusu dłużnika solidarnego dla celów zapłaty podatku VAT i wysokości odpowiedzialności solidarnej, gdy dłużnik główny przestał już istnieć jako podmiot prawny?

Czy stoją one na przeszkodzie temu, by po wykreśleniu [z rejestru] zobowiązanego podmiotu – bez następstwa prawnego w zakresie jego praw i obowiązków – istniało wpisane zobowiązanie tego podmiotu, za które następnie miałyby ponosić odpowiedzialność osoba trzecia?

Czy wspomniana praktyka administracyjna krajowej administracji podatkowej jest zgodna z zasadą pewności prawa?

ZAWIESZA postępowanie w sprawie [...] do momentu wydania orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

[...]